

ни-тѣ органи, тѣхно-то благоприятно дѣйствиѣ, се чувствува много по скоро въ силнитѣ и опасни болѣсти, отъ колко-то тѣзи на аллопатиа-та, кои-то дѣйствуватъ съ забикалки. Ако и да се случва щото нѣкои лѣкарства, кои-то се видѣжтъ да се подобни за случаятъ, да не сж произвели никакво подобрѣние на болниа-тѣ, то омиопата-тѣ—знае че трѣба да се прѣизбере едно друго лѣкарство; когито, въ подобенъ случай, аллопатиа-тѣ обикновенно не знае друго освѣнъ да увеличава количество-то на лѣкарство-то си, кое-то често не прави друго освѣнъ да оскори смъртъ-та на болниа-тѣ.

5). Омиопатиа-та като не предписва лѣкарства кои-то да отслабѣватъ и да изноряватъ силитѣ на болниа-тѣ, както го прави аллопатиа-та, той кой-то се изцѣри чрѣзъ нея, се въздига и получва сили-тѣ си много по скоро, отъ колко-то този който се е лѣчилъ аллопатически — и на когото често стомаха-тѣ и пищеварителни-тѣ канали биватъ разстроени отъ голѣмо-то количество и отъ силно-то дѣйствиѣ на лѣкове-тѣ.

6). Йоще, като омиопатически-тѣ лѣкарства нѣматъ никакъвъ лошъ вкусъ, и могатъ да се даджтъ съ най голѣма-та леснотиа на кой-да-е болѣнъ, тѣ, безъ никакъвъ споръ, се прѣдпочитатъ въ лѣчение-то на дѣтца-та.

Слѣдователно да кажемъ съ пжлно довѣрие че лѣчебната омиопатическа метода обема сичкитѣ прѣимущества що може нѣкой да изиска отъ една лѣчи-